

Metzora

מִצְרָע

ראשון

And Adonoy spoke to Moshe, saying:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

This shall be the law regarding the person with tzoraas on the day of his purification, he shall be brought to the kohein.

2 זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמִּצְרָע <sup>to scourge</sup> בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבֵא

אֶל־הַכֹּהֵן:

דָּא תְּהִי אֲוִרִיתָא דְּסִגְרָא בְּיוֹמָא דְּדְכוּתָּהּ וַיִּתְּתִי לָךְ

כְּהֵנָּא

Rashi

זאת תהיה תורת וגו'. מלמד שאין מטהרין אותו בלילה (מגילה כא.):

The kohein shall go out beyond the encampment. The kohein shall see; and behold! the skin-eruption of tzoraas has healed from the person with tzoraas.

3 וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחֲוֵיץ לְמַחֲנֶה וַרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא

נִגְעֵי־הַצֹּרֶעַת מִן־הַצֹּרֶעַ:

וַיִּפּוֹק כְּהֵנָּא לְמַבְרָא לְמִשְׁרִיתָא וַיַּחֲזִי כְּהֵנָּא וְהָא אֲתַסִּי

מִכְתָּשׁ סִגְרִיתָא מִן סִגְרָא

Rashi

אל מחוץ למחנה. חוץ לשלש מחנות שנשתלח שם בימי חלוטו:

The kohein shall command to take for the person undergoing purification two live, pure [kosher] birds, cedar wood, crimson thread and hyssop.

ויפקד כהנא ויסב למדכי תרתין צפרין חייז דכין ואעא  
דארזא וצבע זהורי ואזובא

4 וְצִוְהָ הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמִּטְהָר שְׁתֵּי צִפְרִים חַיִּים  
טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וְשָׁנִי תוֹלַעַת  
a little bird  
hyssop a maggot  
: ואזוב : תולעת

Rashi

חיות. פרט לטרפות (חולין קמ.):

טהרות. פרט לעוף טמא (שם). לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא מעשה פטפוטני דברים, לפיכך הוזקקו לטהרתו

צפרים, שמפטטין תמיד בצפצוף קול (ערכין טז):

ועץ ארז. לפי שהנגעים באין על גסות הרוח (שם):

ושני תולעת ואזוב. מה תקנתו ויתרפא, ישפיל עצמו מגאותו כתולעת וכאזוב:

עץ ארז. מקל של ארז:

ושני תולעת. לשון של צמר צבוע זהורית (ב"מ כא.):

The kohein shall command to slaughter the one bird in an earthenware vessel, over running water.

ויפקד כהנא ויכוס ית צפרא חדא למאן דחסף על  
מי מבויע

5 וְצִוְהָ הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצֹּפֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חָרָשׁ  
עַל־מִים חַיִּים:

Rashi

על מים חיים. נותן אותם תחלה בכלי, כדי שיהא דם צפור ניכר בהם, וכמה הם, רביעית (סוטה טז):

[As for] the living bird, he shall take it; and the cedar wood, the crimson thread and the hyssop and immerse them and the live bird in the blood of the slaughtered bird, over the running water.

6 אֶת־הַצֹּפֹר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שָׁנִי  
הַתוֹלַעַת וְאֶת־הָאֶזֶב וְטָבַל  
to dip  
אוֹתָם וְאֵת הַצֹּפֹר  
הַחַיָּה בְּדַם הַצֹּפֹר הַשָּׁחֻטָה עַל הַמִּים הַחַיִּים:

יֵת צִפְרָא חֵיתָא יִסב יְתָה וְיֵת אָעָא דְאַרְזָא וְיֵת צִבְעָא זְהוּרִי וְיֵת אֲזוּבָא וְיִטְבּוּל יְתֵהוּן וְיֵת צִפְרָא חֵיתָא בְּדָמָא דְצִפְרָא  
דְּנָכִיסָא עַל מִי מְבוּעַ

Rashi

את הצפור החיה יקח אותה. מלמד שאינו אוגדה עמהם אלא מפרישה לעצמה, אבל העץ והאזוב כרוכים יחד בלשון הזהורית, כענין שנאמר ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב, קיחה אחת לשלשתן, יכול כשם שאינה בכלל אגודה כך לא תהא בכלל טבילה, תלמוד לומר וטבל אותם ואת הצפור החיה, החזיר את הצפור לכלל טבילה:

He shall sprinkle on the person  
undergoing purification from the  
tzoraas, seven times and make him  
pure; and send the live bird into the  
open field.

וַיְדִי עַל דְּמַדְכִּי מִן סְגִירוֹתָא שִׁבְעַת זְמָנִין וַיְדַכֵּה וַיִּשְׁלַח  
יֵת צִפְרָא חֵיתָא עַל אִפִּי חֲקָלָא

The person undergoing purification  
shall wash his garments, and shave off  
all of his hair, and bathe in water, and  
he will become purified. After [this], he  
may come into the encampment. He  
must remain, outside of his tent, for  
seven days.

וַיִּצְבַּע דְּמַדְכִּי יֵת לְבוּשׁוֹהִי וַיְגַלַּח יֵת כָּל שְׁעָרָה וַיִּסְחִי  
בְּמֵיא וַיְדַכֵּי וּבִתְרָא כֹּן יַעוּל לְמִשְׁרִיתָא וַיִּתֵּב מִבְּרָא  
לְמִשְׁכְּנָה שְׁבַעַת יוֹמִין

Rashi

וישב מחוץ לאהל. מלמד שאסור בתשמיש המטה (ת"כ פרק א, יא. — חולין קמא.):

to spirt

7 וְהִזָּה עַל הַמִּטָּה מִן־הַצִּרְעָת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְיִטְהָרוּ

וַיִּשְׁלַח אֶת־הַצֹּפֶר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה:

properly

to trample

8 וַיִּכְבֹּס הַמִּטָּהר אֶת־בְּגָדָיו וַיְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ

וַיֵּרָחץ בַּמַּיִם וְיִטְהָר וְאַחֵר יָבוֹא אֶל־הַמִּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מִחוּץ

לְאֹהֲלוֹ שִׁבְעַת יָמִים:

It shall be, that on the seventh day, he shall shave off all of his hair, [that of] his head, his beard and his eyebrows; he shall shave off all of his hair. He shall wash his garments, and bathe his body in water and become purified.

וְהָיָה בְיוֹמָא שְׂבִיעָאָה יִגְלַח יֵת כָּל שְׂעָרָה יֵת רִישָׁה  
וְיֵת דְקָנָה וְיֵת גְּבִינֵי עֵינוֹהִי וְיֵת כָּל שְׂעָרָה יִגְלַח וְיִצְבַּע  
יֵת לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי יֵת בְּסִרָה בְּמֵיא וְיִדְכִי

9 וְהָיָה בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ  
וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת גְּבִת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ יִגְלַח וְכִבֶּס  
אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בָּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר:

Rashi

את כל שערו וגוי'. כלל ופרט וכלל, להביא כל מקום כנוס שער ונראה (סוטה טז.):

On the eighth day, he shall take two unblemished lambs and one ewe in her first year, unblemished, and three tenths fine flour, for a meal-offering, mixed with oil and one log of oil.

וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה יִסֵּב תְּרִין אַמְרִין שְׁלָמִין וְאַמְרָתָא  
חֲדָא בֵּת שְׁתָּא שְׁלָמָתָא וְתִלְתָּא עֶסְרוֹנִין סִלְתָּא  
מִנְחָתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח וְלֶגָא חֲדָא דְמִשַׁח

10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׁה

אֶחָת בֵּת־שְׁנֵתָה תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים <sup>a tenth part</sup> <sup>fine flour</sup> סִלְתָּא

מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶגָא <sup>a unit of liquid measure</sup> <sup>to overflow</sup> אֶחָד שֶׁמֶן:

Rashi

וכבשה אחת. לחטאת:

ושלשה עשרונים. לנסכי שלשה כבשים הללו, שחטאתו ואשמו של מצורע טעוניה נסכים (מנחות צא.):

ולוג אחד שמן. להזות עליו שבע, וליתן ממנו ל תנוך אזנו ומתן בהונות:

The kohein doing the purification, shall place the man undergoing the purification and the [aforementioned] items, before Adonoy, at the entrance of the Tent of Meeting.

וַיָּקִים כֹּהֵנָא דְּמִדְכִּי יֵת גְּבָרָא דְּמִדְכִּי וַיִּתְּהוֹן קֳדָם יי  
בְּתַרְע מִשְׁכַּן זִמְנָא

11 וַהֲעֵמִיד הַכֹּהֵן הַמְטִהָר אֶת הָאִישׁ הַמְטִהָר וְאֶת־לִפְנֵי

יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

Rashi

לפני ה'. בשער נקנור, ולא בעזרה עצמה, לפי שהוא מחוסר כפורים (סוטה ז.):

The kohein shall take one lamb and bring it as a guilt-offering, and (with) the log of oil and wave them as a wave-offering before Adonoy.

וַיֹּסֶב כֹּהֵנָא יֵת אִמְרָא חֲדָא וַיִּקְרַב יִתְיָה לְאַשְׁמָא וַיִּת  
לְגָא דְּמִשְׁחָא וַיִּרִים יִתְהוֹן אֲרָמָא קֳדָם יי

12 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וַהֲקָרִיב אֹתוֹ לְאַשָּׁם

וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן וַהֲנִיף <sup>to quiver</sup> אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

Rashi

והקריב אותו לאשם. יקריבנו לתוך העזרה לשם אשם להניף, שהוא טעון תנופה חי:

והניף אותם. את האשם ואת הלוג:

## שני

He shall slaughter the lamb in the place where he slaughters the sin-offering and the burnt-offering, in the sacred place; for, just as the sin-offering—is the guilt-offering; it belongs to the kohein, it is most holy.

וַיְכֹס יֵת אֶמְרָא בְּאַתֵּר דִּי יְכֹס יֵת חֲטָאתָא וְיֵת  
עֲלֵתָא בְּאַתֵּר קֳדִישׁ אַרִי כְחֲטָאתָא אֲשָׁמָא הוּא  
לְכֶהֱנָא קֳדִישׁ קוֹדֶשִׁין הוּא

Rashi

במקום אשר ישחט וגו'. על ירך המזבח בצפון, ומה תלמוד לומר, והלא כבר נאמר בתורת אשם בפרשת צו את אהרן שהאשם טעון שחיטה בצפון, לפי שיצא זה מכלל אשמות לידון בהעמדה, יכול תהא שחיטתו במקום העמדתו, לכך נאמר ושחט במקום אשר ישחט וגו' (זבחים מט.):  
כי כחטאת. כי ככל החטאות: האשם. הזה: הוא לכהן. בכל עבודות התלויות בכהן השוה אשם זה לחטאת, שלא תאמר הואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמות להנתן על תנוך ובהונות, לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, לכך נאמר כי כחטאת האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כחטאת, תלמוד לומר וכו', בתורת כהנים (פרק ג, א):

The kohein shall take from the blood of the guilt-offering and the kohein shall put it on the middle ridge of the right ear of the person being purified, and on the thumb of his right hand and on the big toe of his right foot.

וַיִּסֹּב כְּהֵנָא מִדְּמָא דְאֲשָׁמָא וַיִּתֵּן כְּהֵנָא עַל רוּם אוֹדְנָא  
דְּמַדְכִּי דִּימִינָא וְעַל אֲלִיוֹן יְדָה דִּימִינָא וְעַל אֲלִיוֹן רַגְלָה  
דִּימִינָא

13 וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחֲטָאת

וְאֶת־הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקָּדֹשׁ כִּי כְחֲטָאת הָאֲשָׁם הוּא

לְכֹהֵן קֹדֶשׁ קֳדֹשִׁים הוּא:

earlobe

14 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשָׁם וַנָּתַן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ

the thumb  
of the hand  
or...

אֶזְנוֹ הַמַּטְהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בִּתְּחוֹן יְדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל־בִּתְּחוֹן רַגְלוֹ הַיְמָנִית:

Rashi

תנוך. גדר אמצעי שבאוזן, ולשון תנוך לא נודע לי, והפותרים קורים לו טנדרו"ס:

בהן. גודל:

The kohein shall take from the log of the oil and he shall pour it onto the koheins left palm.

וַיִּסַּב כֹּהֵנָא מִלְגָּא דְּמִשְׁחָא וַיִּרִיק עַל יָדָא דְּכֹהֵנָא  
דְּשִׁמְאָלָא

15 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֵּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן  
מִלָּג a unit of liquid measure properly  
הַשִּׁמְאָלִית: left

The kohein shall immerse his right finger in some of the oil that is on his left palm and he shall sprinkle some of the oil with his finger seven times before Adonoy.

וַיִּטְבֹּל כֹּהֵנָא יָת אֶצְבָּעָה דִּימִינָא מִן מִשְׁחָא דִּי עַל  
יָדָהּ דְּשִׁמְאָלָא וַיְדִי מִן מִשְׁחָא בְּאַצְבָּעָה שִׁבְעַ זְמָנִין  
קָדָם יְיָ

16 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר  
עַל־כַּפּוֹ הַשִּׁמְאָלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַ  
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה: to dip to spirt

Rashi

לפני ה'. כנגד בית קדשי הקדשים (ת"כ שם ט):

From the remaining oil that is on his palm, the kohein shall put on the middle ridge of the right ear of the person being purified, and on the thumb of his right hand, and on the big toe of his right foot; on [over] the blood of the guilt-offering.

וּמִשְׁאָר מִשְׁחָא דִּי עַל יָדָהּ יִתֵּן כֹּהֵנָא עַל רוּם אוֹדְנָא  
דְּמַדְכִּי דִּימִינָא וְעַל אֲלִיּוֹן יָדָהּ דִּימִינָא וְעַל אֲלִיּוֹן רַגְלָהּ  
דִּימִינָא עַל דָּמָא דְּאַשָּׁמָא

17 וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנֹודָא אָזְן  
הַמְטֵהָר הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן רַגְלוֹ  
הַיְמָנִית עַל דָּם הָאָשָׁם:

Whatever oil remains that is on the palm of the kohein, he shall put on the head of the person undergoing purification. The kohein will atone for him before Adonoy.

וְדֹאשְׁתָּאֵר בְּמִשְׁחָא דִּי עַל יָדָא דְכֹהֵנָא יִתֵּן עַל רִישָׁא  
דְּמַדְבִּי וַיִּכְפֹּר עֲלוֹהֵי כֹהֵנָא קֳדָם יי

The kohein shall do (offer) the sin-offering and atone for the person undergoing purification from his impurity and afterwards he shall slaughter the burnt-offering.

וַיַּעֲבֹד כֹּהֵנָא יֵת חֲטָאתָא וַיִּכְפֹּר עַל דְּמַדְבִּי מִסּוּבָתָהּ  
וַיִּבְתֵּר בֵּן יְכוֹס יֵת עֲלֵתָא

The kohein shall raise up the burnt-offering and the meal-offering onto the altar and the kohein will atone for him and he will be purified.

וַיִּסַּק כֹּהֵנָא יֵת עֲלֵתָא וַיֵּת מִנְחָתָא לְמַדְבָּחָא וַיִּכְפֹּר  
עֲלוֹהֵי כֹהֵנָא וַיִּדְבִּי

18 וְהִנּוּתָר בְּשֵׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ

הַמְטֵהָר וַיִּכְפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה:

19 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחֲטָאת וַיִּכְפֹּר עַל־הַמְטֵהָר מִטְּמֵאָתוֹ <sup>impure</sup>

וְאַחֲרָיִךְ יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה:

20 וְהָעֵלָה הַכֹּהֵן אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַה וַיִּכְפֹּר

עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהָר: (ס)

Rashi

ואת המנחה. מנחת נסכים של בהמה:

## שלישי

If he is poor and his means are not sufficient, he shall take one lamb as a guilt-offering, for a wave-offering to atone for him and one tenth fine flour mixed with oil, as a meal-offering and a log of oil.

ואם מספן הוא ולית ידה מדבקא ויסב אמר חד  
אשמה לארמא לכפרא עלוהי ועסרונא סלתא חד  
דפיל במשח למנחא ולגא דמשחא

21 ואם-דל הוא ואין ידו <sup>to reach</sup> מִשְׁגֶּת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד

אֶשֶׁם לַתְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעֶשְׂרֹן <sup>fine flour</sup> סֶלֶת <sup>a tenth part</sup> אֶחָד

בְּלוֹל <sup>a unit of liquid measure</sup> בַּשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה <sup>to overflow</sup> וְלֵג שֶׁמֶן:

Rashi

ועשרון סלת אחד. לכבש, זה שהוא אחד יביא עשרון אחד לנסכיו:  
ולוג שמן. לתת ממנו על הבהונות, ושמן של נסכי המנחה לא הוזקק הכתוב לפרש:

And two turtledoves or two young pigeons such as his means suffice. One shall be for a sin-offering and one shall be for a burnt-offering.

וּתְרֵינִי שְׁפִינִינִי אוֹ תְרִין בְּנֵי יוֹנָה דִּי תַדְבֵּק יְדֵהּ וְיֵהִי  
חַד חֲטָאָתָא וְחַד עֲלֵתָא

He shall bring them on the eighth day of his purification, to the kohein, to the entrance of the Tent of Meeting, before Adonoy.

וַיָּבִיאוּ אֹתָם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח  
אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:

22 וְשְׁתֵּי תִרְיָם אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יְדוֹ וְהָיָה <sup>a ring-dove</sup>

אֶחָד חֲטָאָת וְהָאֶחָד עֲלָה:

23 וְהָבִיאוּ אֹתָם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח

אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:

Rashi

ביום השמיני לטהרתו. שמיני לצפרים ולהזאת עץ ארז ואזוב ושני תולעת:

The kohein shall take the guilt-offering sheep and the log of oil and the kohein shall wave them as a wave-offering before Adonoy.

וַיִּסֹב כֹּהֵנָא יֵת אִמְרָא דְאַשְׁמָא וְיֵת לֹגָא דְמִשְׁחָא וְיִרִים  
יִתְהוֹן כֹּהֵנָא אֲרָמָא קָדָם יי

He shall slaughter the guilt-offering lamb. The kohein shall take some blood of the guilt-offering and put it on the middle ridge of the right ear of the person undergoing purification, and on the thumb of his right hand and the big toe of his right foot.

וַיִּכּוֹס יֵת אִמְרָא דְאַשְׁמָא וַיִּסֹב כֹּהֵנָא מִדְמָא דְאַשְׁמָא  
וַיִּתֵּן עַל רוּם אוֹדָנָא דְמִדְכִּי דִימִינָא וְעַל אֵלִיוֹן יְדָה  
דִימִינָא וְעַל אֵלִיוֹן רַגְלָהּ דִימִינָא

The kohein shall pour some of the oil onto the koheins left palm.

וּמִן מִשְׁחָא יִרִיק כֹּהֵנָא עַל יָדָא דְכֹהֵנָא דְשִׁמְאָלָא

The kohein shall sprinkle, with his right finger, some of the oil that is on his left palm, seven times before Adonoy.

וַיְדִי כֹהֵנָא בְּאֶצְבָּעָהּ דִימִינָא מִן מִשְׁחָא דִי עַל יְדָה  
דְשִׁמְאָלָא שְׁבַע זְמָנִין קָדָם יי

24 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשָׁם וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן

וְהִלִּיף <sup>to quiver</sup> אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

25 וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשָׁם וַנָּתַן

עַל־ <sup>the thumb of the hand or...</sup> תְּנוּדָה <sup>earlobe</sup> אֶזְנוֹ־הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־ <sup>earlobe</sup> בִּהֶן יָדוֹ  
הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית:

26 וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק <sup>left</sup> הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית: <sup>properly</sup>

27 וְהִזָּה <sup>to spirt</sup> הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר

עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה:

The kohein shall put some of the oil that is on his palm, on the middle ridge of the right ear of the person undergoing purification, and on the thumb of his right hand and on the big toe of his right foot, on the place of the blood of the guilt-offering.

וַיִּתֵּן כֹּהֵן מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יָדָהּ עַל רוֹם אוֹדָנָא  
דְּמַדְכֵּי דִּמְיָנָא וְעַל אֲלִיוֹן יָדָהּ דִּמְיָנָא וְעַל אֲלִיוֹן רַגְלָהּ  
דִּמְיָנָא עַל אֲתֵר דְּמָא דְאַשְׁמָא

Rashi

על מקום דם האשם. אפי' נתקנה הדם, למד, שאין הדם גורם (מנחות י.), אלא המקום גורם:

What remains of the oil that is on the palm of the kohein, he shall put on the head of the person undergoing purification, to achieve his atonement before Adonoy.

וְדִישְׁתָּאָר מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יָדָא דְכֹהֵן יִתֵּן עַל רִישָׁא  
דְּמַדְכֵּי לְכַפֵּר עֲלֹהֵי קָדָם יי

He shall do (offer) one of the turtledoves or of the young pigeons, from that which his means suffice,

וַיַּעֲבֹד יֵת חַד מִן שְׁפָנִינָא אוּ מִן בְּנֵי יוֹנָה מְדֵי תְדַבֵּק  
יָדָהּ

28 וַנִּתֵּן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן | אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּף אֹזֶן

הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן רַגְלוֹ

הַיְמָנִית עַל־מָקוֹם דָּם הָאָשָׁם:

29 וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ

הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה:

30 וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתִּירִים אוּ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר

תִּשְׁיֵי יָדוֹ:

that for which his means are sufficient,  
one for a sin-offering, and the other for  
a burnt-offering with the meal-offering.  
The kohein will atone for the person  
undergoing purification before Adonoy.

יֵת דִּי תִדְבֵּק יִדֶּה יֵת חֵד חֲטָאתָּא וְיֵת חֵד עֲלֵתָּא עַל  
מִנְחָתָּא וְיִכְפֹּר כִּהְנָא עַל דְּמִדְכִּי קָדָם יי

This is the law of whoever has the skin-  
eruption of tzoraas whose means are  
not sufficient in his purification.

דָּא אֲוִרִיתָּא דִּי בֵּה מִכְתָּשׁ סְגִירוּ דִּי לֹא תִדְבֵּק יִדֶּה  
בְּדִכּוּתָּהּ

31 אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁיֵיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד

עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה:

32 זֹאת תֹּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נִגַּע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיֵיג יָדוֹ

בְּטָהֳרָתוֹ: (פ)

## רביעי

Adonoy spoke to Moshe and to Aharon,  
saying:

וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה וְעִם אַהֲרֹן לְמִימָר

When you will come into the land of  
Canaan that I will give to you for a  
possession, and I shall put the eruption  
of tzoraas in the house of the land of  
your possession.

אַרִּי תַעֲלוֹן לְאַרְעָא דְכִנְעָן דִּי אָנָּא יְהִיב לָכוֹן לְאַחֲסָנָא  
וְאַתָּן מִכְתָּשׁ סְגִירוּ בְּבֵית אַרְעָא אַחֲסָנְתְּכוֹן

33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

34 כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֻחֲזָה

וְנָתַתִּי נִגַּע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם:

Rashi

ונתתי נגע צרעת. בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל  
ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, (ויק"ר יז, ו) וע"י הנגע נותן הבית ומוצאן:

Whoever's house it is, shall come and tell to the kohein, saying, Something like an eruption has appeared to me in the house.

וַיֵּיתִי דִּי דִּילָהּ בֵּיתָא וַיְחֹוּ לְכַהֲנָא לְמִימָר כְּמַכְתָּשָׂא  
אֶתְחַזִּי לִי בְּבֵיתָא

35 וּבֹא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כָּנָע נִרְאָה לִי  
בַּבַּיִת:

Rashi

כנגע נראה לי בבית. אפי' תלמיד חכם שיודע שהוא נגע ודאי, לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע נראה לי  
(ת"כ פרשתא ה, י — נגעים פי"ב מ"ה):

The kohein shall command, and they shall empty the house [of its contents] before the kohein will come to see the eruption so everything in the house shall not become impure. Afterwards, the kohein shall come to see the house.

וַיִּפְקֹד כַּהֲנָא וַיִּפְנוּן יְת בֵּיתָא עַד לָא יַעוֹל כַּהֲנָא לְמַחְזִי  
יְת מַכְתָּשָׂא וְלֹא יִסְתָּאב כָּל דִּי בְּבֵיתָא וּבִתְרָא כֵּן יַיעוֹל  
כַּהֲנָא לְמַחְזִי יְת בֵּיתָא

36 וַצִּוָּה הַכֹּהֵן וּפְנֹו אֶת־הַבַּיִת בְּטָרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת  
אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבַּיִת וְאַחֵר כֵּן יָבֹא  
הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבַּיִת:

Rashi

בטרם יבא הכהן וגו'. שכל זמן שאין כהן נזקק לו, אין שם תורת טומאה:  
ולא יטמא כל אשר בבית. שאם לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נזקק להסגר, וכל מה שבתוכו יטמא. ועל מה חסה תורה,  
אם על כלי שטף יטבילם ויטהרו, ואם על אוכלין ומשקין יאכלם בימי טומאתו, הא לא חסה התורה אלא על כלי חרס שאין  
להם טהרה במקוה (ת"כ שם יב):

He shall see the eruption and behold!  
The eruption is in the walls of the house; impressions, of greenest green or of reddest red and they appear to be lower than the [surface of] the wall.

37 וּרְאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִרְת הַבַּיִת שְׁקֵעְרוֹרֹת<sup>a</sup>  
יִרְקָרְקֹת<sup>reddish</sup> אוֹ אֲדַמְדָּמֹת<sup>greenish</sup> וּמִרְאִיהֶן שְׁפָל מִוְהֶקֶר:

וַיֵּצֵא יְת מִכְתָּשָׂא וְהָא מִכְתָּשָׂא בְּכַתְּלֵי בֵּיתָא פִּתְחֵינ יִרְקֹן אוּ סְמָקֹן וּמְחֻזְיָהוֹן מִכִּיד מִן כְּתָלָא

Rashi

שקערורת. שוקעות במראהן (ת"כ פרשתא ו, ה):

The kohein shall go out of the house to the entrance of the house, and place the house under quarantine for seven days.

וַיִּפּוֹק כֹּהֵנָא מִן בֵּיתָא לְתַרְע בֵּיתָא וַיִּסְגֵּר יְת בֵּיתָא

שִׁבְעָא יוֹמִין

The kohein shall return on the seventh day and shall see; and behold! the eruption has spread in the walls of the house.

וַיָּתוּב כֹּהֵנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וַיַּחֲזִי וְהָא אוֹסֵף מִכְתָּשָׂא

בְּכַתְּלֵי בֵּיתָא

The kohein shall command and they shall remove the stones in which there is the eruption and cast them away, beyond the city to an impure place.

וַיִּפְקֹד כֹּהֵנָא וַיִּשְׁלֹפּוּן יְת אַבְנֵיָא דִּי בְּהוֹן מִכְתָּשָׂא

וַיִּרְמוּן יְתֵהוֹן לְמַבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתֵּר מְסָאָב

38 וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת

שִׁבְעַת יָמִים:

39 וַיָּשָׁב הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָשָׁה הַנֶּגַע

to spread

בְּקִירַת הַבַּיִת:

40 וַצִּוָּה הַכֹּהֵן וַחֲלִצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע

וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא:

Rashi

וחלצו את האבנים. כתרגומו וישלפון, יטלום משם, כמו וחלצה נעלו (דברים כה, ט), לשון הסרה:

אל מקום טמא. מקום שאין טהרות משתמשות שם, למדך הכתוב שהאבנים הללו מטמאות מקומן בעודן בו (ת"כ פרק ד, ד):

He shall scrape the house from the inside, all around, and they shall throw away the earth that they scraped, beyond the city, to an impure place.

וְיִתּוּ בֵּיתָא יִקְלְפוּ מִגִּיּוֹ סָחוֹר סָחוֹר וְיִרְמוּ יֵת עֶפְרָא דִּי קְלִיפּוֹ לְמִבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתְר מְסָאב

41 וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצַע <sup>to strip off</sup> מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הָעֶפְרָא

אֲשֶׁר הִקְצִיזוּ אֶל־מִחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא:

Rashi

יקצע. (דריצי"ר בלע"ז), ובלשון משנה יש הרבה:

מבית. מבפנים (שם ה):

סביב. סביבות הנגע, בת"כ נדרש כן, שיקלוף הטיח שסביב אבני הנגע:

הקצו. לשון קצה, אשר קצעו בקצוע הנגע סביב:

They shall take other stones, and they shall bring them to replace the stones, and he shall take other earth and plaster the house.

וְיִסְבוּ אֲבָנִיָּא אַחֲרָנִי וְיִיתוּ בְּאַתְר אֲבָנִיָּא וְעִפְרָא אַחֲרָן וְיִסֹּב וְיִשׁוּעַ יֵת בֵּיתָא

42 וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהָבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעִפְרָא

אַחֲרֵי יָקַח וְטָח <sup>to smear</sup> אֶת־הַבַּיִת:

If the eruption returns and sprouts in the house after the stones were removed, and after the house was scraped, and after it was plastered,

וְאִם יָתוּב מִכְתָּשָׂא וְיִסְגִּי בְּבֵיתָא בְּתֵר דְּשִׁלְפוּ יֵת אֲבָנִיָּא וּבְתֵר דְּקִלְפוּ יֵת בֵּיתָא וּבְתֵר דְּאַתְשָׁע

43 וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֲרֵי חִלְץ אֶת־הָאֲבָנִים

וְאַחֲרֵי הִקְצִיזוּ אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הִטּוּחַ:

Rashi

הקצות. לשון העששות, וכן הטוח. אבל חלץ את האבנים, מוסב הלשון אל האדם שחלצן, והוא משקל לשון כבד, כמו פִּפְר, דְּבֵר

ואם ישוב הנגע וגו'. יכול חזר בו ביום יהא טמא, תלמוד לומר ושב הכהן, ואם ישוב, מה שיבה האמורה להלן, בסוף שבוע,

אף שיבה האמורה כאן בסוף שבוע (שם פרשתא ז, ו):

the kohein shall come and see; and  
behold! the eruption has spread in the  
house; prickly tzoraas is in the house, it  
is impure.

44 וּבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהָנָה פִּשְׁתָּה הַנִּגָּע בְּבֵית צֹרְעַת

to be bitter  
or to...

מִמַּאֲרַת הָהוּא בְּבֵית טָמֵא הוּא:

וַיַּעֲזוּל כִּפְהָנָא וַיַּחֲזִי וְהָא אוֹסְף מִכְתָּשָׁא בְּבֵיתָא סְגִירוֹת

מִחֲסָרָא הִיא בְּבֵיתָא מְסָאב הוּא

Rashi

ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יהא החוזר טמא אלא אם כן פשה, נאמר צרעת ממארת בבתים, ונאמר צרעת ממארת בבגדים, מה להלן טמא את החוזר אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן טמא את החוזר אף על פי שאינו פושה, אם כן מה תלמוד לומר והנה פשה, אין כאן מקומו של מקרא זה, אלא ונתן את הבית, היה לו לכתוב אחר ואם ישוב הנגע, וראה והנה פשה, הא לא בא ללמד אלא על נגע העומד בעיניו בשבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני ומצאו שפשה, שלא פירש בו הכתוב למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, יכול יתצנו כמו שסמך לו ונתן את הבית, תלמוד לומר ושב הכהן, ובא הכהן, נלמד ביאה משיבה, מה שיבה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע, אף ביאה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע, (שם ז) ואם חזר נותן, לא חזר טהור. ומנין שאם עמד בזה ובזה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע, תלמוד לומר (ובא), ואם בא יבא, במה הכתוב מדבר, אם בפושה בראשון, הרי כבר אמור, אם בפושה בשני, הרי כבר אמור, הא אינו אמור (ובא) ואם בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא פשה, זה העומד מה יעשה לו, יכול יפטר וילך, כמו שכתוב כאן וטהר את הבית, תלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא טהרתי אלא את הרפוי, מה יעשה לו, ביאה אמורה למעלה וביאה אמורה למטה, מה בעליונה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע, דגמר לה זהו שיבה זהו ביאה, אף בתחתונה כך וכו', כדאיתא בתורת כהנים (פרשתא ז, י). גמרו של דבר, אין נתיצה אלא בנגע החוזר אחר חליצה וקצוי וטיחה, ואין החוזר צריך פשיון. וסדר המקראות כך הוא, ואם ישוב, ונתן, והבא אל הבית, והאוכל בבית, ובא הכהן וראה והנה פשה, ודבר הכתוב בעומד בראשון שנותן לו שבוע שני להסגרו, ובסוף שבוע שני להסגרו בא וראהו שפשה, ומה יעשה לו, חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע, חזר נותן, לא חזר טעון צפרים, שאין בנגעים יותר מג' שבועות:

He shall dismantle the house; its stones  
and its wood and all the earth of the  
house. He shall take it out beyond the  
city, to an impure place.

45 וְנָתַן אֶת-הַבֵּית אֶת-אַבְנָיו וְאֶת-עֲצָיו וְאֶת כָּל-עֵפֶר

to tear  
down

הַבֵּית וְהוֹצִיא אֶל-מִחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא:

וַיִּתְרַע יֵת בֵּיתָא יֵת אַבְנוֹהִי וְיֵת אַעֲוֵהִי וְיֵת כָּל עֵפֶר

בֵּיתָא וַיִּפֶּק לְמִבְרָא לְקִרְתָּא לְאַתֵּר מְסָאב

Whoever will come inside the house  
[during] all the days of its confinement,  
shall be impure until the evening.

וְדִיִּיעוֹל לְבֵיתָא כָּל יוֹמִין דִּיסְגֵר יְתֵה יְהִי מְסָאָב עַד  
רַמְשָׁא

46 וְהָבָא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הַסִּגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

Rashi

כל ימי הסגיר אותו. ולא ימים שקלף את נגעו, יכול שאני מוציא המוחלט שקלף את נגעו, תלמוד לומר כל ימי (ת"כ פרק ה, ד):

יטמא עד הערב. מלמד שאין מטמא בגדים, יכול אפי' שהיה בכדי אכילת פרס, תלמוד לומר והאוכל בבית יכבס את בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, תלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מנין, תלמוד לומר יכבס, יכבס ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, ליתן שיעור לשוכב כדי אכילת פרס (ת"כ שם ה, ו, ז, ח — ברכות מא. עירובין פב:):

Whoever will lie down inside the house  
shall wash his garments. Whoever will  
eat inside the house shall wash his  
garments.

וְדִישְׁכּוּב בְּבֵיתָא יִצְבֹּעַ יְת לְבוּשׁוֹהִי וְדִיִּיכוֹל בְּבֵיתָא  
יִצְבֹּעַ יְת לְבוּשׁוֹהִי

47 וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יִכְבֹּס <sup>to trample</sup> אֶת־בְּגָדָיו וְהָאָכַל בַּבַּיִת יִכְבֹּס

אֶת־בְּגָדָיו:

If the kohein shall come and see; and  
behold! the eruption did not spread in  
the house after the house was plastered,  
the kohein shall pronounce the house  
[to be] pure, for the eruption has been  
healed.

וְאִם מַעַל יִיעוֹל כְּהֵנָּה וַיַּחֲזִי וְהָא לָא אוֹסַף מִכְתָּשָׁא  
בְּבֵיתָא בְּתֵר דְּאִתְשַׁע יְת בֵּיתָא וַיִּדְכִי כְּהֵנָּה יְת בֵּיתָא  
אַרִי אִתְסִי מִכְתָּשָׁא

48 וְאִם־בָּא יָבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהָיָה לֹא־פָשָׁה הַנֶּגַע בַּבַּיִת

אַחֲרֵי הַטָּח אֶת־הַבַּיִת וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא

הַנֶּגַע:

Rashi

ואם בא יבא. לסוף שבוע שני:

וראה והנה לא פשה. מקרא זה בא ללמד בעומד בעינו בראשון ובשני מה יעשה לו, יכול יטהרנו כמשמעו של מקרא, וטהר

הכהן את הבית, תלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא טהרתי אלא את הרפוי, ואין רפוי אלא הבית שהוקצה והוטח ולא חזר הנגע, אבל זה טעון חליצה וקצוי וטיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא בשני, וראה והנה לא פשה יטיחנו, ואין טיחה בלא חלוץ וקצוי, ואחרי הטוח את הבית, וטהר הכהן את הבית, אם לא חזר לסוף השבוע, כי נרפא הנגע, ואם חזר כבר פירש על החוזר שטעון נתיצה:

He shall take, to purify the house, two birds, cedar wood, crimson thread and hyssop.

וַיִּסַּב לְדַכָּאָה יֵת בֵּיתָא תְּרֵתִין צִפְרִין וְאַעָא דְאַרְזָא  
וְצִבְעֵ זְהוּרִי וְאַזּוּבָא

He shall slaughter one bird in an earthenware vessel, over running water.

וַיַּכּוּס יֵת צִפְרָא קָדָא לְמֵאן דְּחִסָּף עַל מֵי מְבוּעַ

He shall take the cedar wood, the hyssop, the crimson thread and the live bird and immerse them in the blood of the slaughtered bird and in the running water, and sprinkle the house seven times.

וַיִּסַּב יֵת אֶעָא דְאַרְזָא וְיֵת אַזּוּבָא וְיֵת צִבְעֵ זְהוּרִי וְיֵת  
צִפְרָא חַיָּתָא וַיִּטְבּוֹל יֵתְהוֹן בְּדָמָא דְצִפְרָא דְנִכְיָסָא  
וּבְמֵי מְבוּעַ וַיְדִי לְבֵיתָא שִׁבְעַ זְמָנִין

He shall purify the house with the blood of the bird, and with the running water, and with the live bird, the cedar wood, the hyssop and the crimson thread.

וַיְדַכֵּי יֵת בֵּיתָא בְּדָמָא דְצִפְרָא וּבְמֵי מְבוּעַ וּבְצִפְרָא  
חַיָּתָא וּבְאַעָא דְאַרְזָא וּבְאַזּוּבָא וּבְצִבְעֵ זְהוּרִי

49 וְלָקַח לְחִטָּא אֶת־הַבֵּית שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֲרֹז וְשְׁנֵי  
a little bird  
hyssop a maggot  
וְאַזּוּב : תּוֹלַעַת

50 וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חָרָשׁ עַל־מִים חַיִּים:

51 וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֲרֹז וְאֶת־הָאֲזוּב וְאֶת | שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת  
וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל <sup>to dip</sup> אֹתָם בְּדָם הַצִּפֹּר  
וְשָׁחַטָהּ <sup>to spirt</sup> וּבְמִים חַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבֵּית שִׁבְעַ  
פְּעָמִים:

52 וְחִטָּא אֶת־הַבֵּית בְּדָם הַצִּפֹּר וּבְמִים חַיִּים וּבְצִפֹּר  
הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֲרֹז וּבְאַזּוּב וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלַעַת:

He shall send the living bird, beyond  
the city into the open field, and atone  
for the house and it shall be purified.

וישלח ית צפרא חיתא למברא לקרתא לאפי חקלא  
ויכפר על ביתא וידפי

53 וְשִׁלַּח אֶת־הַצֹּפֶר הַחַיָּה אֶל־מְחוּץ לְעִיר אֶל־פְּנֵי

הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהַר:

## חמישי

This is the law for all the eruptions of  
tzoraas and for the nesek.

דא אורייתא לכל מכתש סגירותא ולנתקא

For tzoraas of the garment and of the  
house.

ולסגירות לבושא ולביתא

For the spot white as wool, for the spot  
that is nearly as white and for the spot  
white as snow.

ולעמקא ולעדא ולבהרא

To teach [the law] of the day of  
becoming impure and of the day of  
becoming pure; this is the law of  
tzoraas.

לאלפא ביומא מסאבא וביומא דכיא דא אורייתא  
דסגירותא

54 זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־נִגַּע הַצָּרַעַת וְלִנְתָק : <sup>scurf</sup>

55 וְלִצָּרַעַת הַבֶּגֶד וְלִבַּיִת:

56 וְלִשְׂאֵת <sup>an elevation or leprous...</sup> וְלִסְפָּחַת <sup>a whitish spot on the skin</sup> וְלִבְהֶרַת <sup>the mange</sup> :

57 לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהָר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרַעַת:

(ס)

Rashi

להורות ביום וגו'. איזה יום מטהרו, ואיזה יום מטמאו:

## ויקרא 15

Adonoy spoke to Moshe and to Aharon,  
saying:

1 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה וְעִם אַהֲרֹן לְמִימַר

Speak to Bnei Yisroel and say to them;  
should [discharge] flow from the body  
of any man, [because of] his discharge,  
he is impure.

2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי

יְהִי־זָב מִבִּשְׁלוֹ זֹכָב טָמֵא הוּא:

מִלִּילֹ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִמְרוּן לְהוֹן גִּבֹּר גִּבֹּר אֲרִי יְהִי  
דָּאִיב מִבִּשְׁלָה דֹּבָה מְסָאָב הוּא

Rashi

כי יהיה זב. יכול זב מכל מקום יהא טמא, תלמוד לומר מבשרו, ולא כל בשרו. (נדה מג.) אחר שחלק הכתוב בין בשר לבשר זכיתי לדין טימא בזב וטימא בזבה, מה זבה ממקום שהיא מְטַמָּאָה טומאה קלה, נדה, מטמאה טומאה חמורה, זיבה, אף הזב ממקום שמטמא טומאה קלה, קרי, מטמא טומאה חמורה זיבה (ת"כ זבים פרשתא א, ה):  
זובו טמא. למד על הטפה שהיא מטמאה. זוב דומה לְמִי בצק של שעורין ודחוי, ודומה ללובן ביצה המוזרת, שכבת זרע קשור כלובן ביצה שאינה מוזרת (נדה לה:):

This is the law of his impurity, when his  
discharge flows; His flesh drips [with]  
his discharge or his flesh is stopped up  
by his discharge, it causes him to  
become impure.

3 וְזֹאת תְּהִי־הָטִמְאָתוֹ בְּזֹכָבוֹ <sup>to slaver</sup> רָר בִּשְׁלוֹ אֶת־זֹכָבוֹ <sup>impure</sup>

אִךְ הַחֲתִים <sup>to close up</sup> בִּשְׁלוֹ מְזֹכָבוֹ טִמְאָתוֹ הוּא:

וְזֹאת תְּהִי סִבְתָּהּ בְּדֹבָה רָר בִּשְׁלָה יֵת דֹּבָה אוֹ  
חֲתִים בִּשְׁלָה מְדֹבָה סִבְתָּהּ הִיא

Rashi

רר. לשון ריר שזב את בשרו: את זובו. כמו ריר שיוצא צלול:  
או החתים. שיוצא עב וסותם את פי האמה, ונסתם בשרו מטפת זובו, זהו פשוטו. ומדרשו (מגילה ח. נדה מג:): מנה הכתוב

הראשון ראיות שתיים וקראו טמא, שנאמר זב משרו זובו טמא הוא, ומנה הכתוב השני ראיות שלש וקראו טמא, שנאמר טומאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טומאתו היא, הא כיצד, שתיים לטומאה, והשלישית מזיקתו לקרבן:

Every bed [Anything that is used specifically for sleeping], upon which will lie a zov [a person from whom a discharge flows,] shall become impure. Every vessel upon which he sits, shall become impure.

4 כָּל־הַמְּשָׁכָב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזֶּב יִטְמָא וְכָל־הַכֵּלִי

אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא:

כָּל מְשָׁכָב דִּי יִשְׁכּוּב עָלוּהִי דּוֹכָנָא יְהִי מְסָאָב וְכָל  
מָנָא דִּי־יֵתֵב עָלוּהִי יְהִי מְסָאָב

Rashi

כל המשכב. הראוי למשכב, יכול אפילו מיוחד למלאכה אחרת, תלמוד לומר אשר ישכב, אשר שכב לא נאמר, אלא אשר ישכב, המיוחד תמיד לכך, יצא זה שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו: אשר ישב. יָשַׁב לא נאמר, אלא אשר יֵשֵׁב עליו, הזב, במיוחד תמיד לכך (שבת נט):

A person who touches his bed shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

5 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בַּמְּשָׁכָב יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם

to trample

וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

וְגִבְרָא דִּי יִקְרַב בַּמְּשָׁכָב יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי בְּמֵיא  
וְיְהִי מְסָאָב עַד רְמָשָׂא

Rashi

ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכב שחמור מן המגע, שזה נעשה אב הטומאה לטמא אדם לטמא בגדים, והמגע שאינו משכב, אינו אלא וולד הטומאה, ואינו מטמא, אלא אוכלין ומשקין:

Whoever sits on the vessel that was sat upon by a zov shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

6 וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכֵּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו הַזֶּב יִכְבֹּס בְּגָדָיו

וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

וְדִי־יֵתֵב עַל מָנָא דִּי־יֵתֵב עָלוּהִי דּוֹכָנָא יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי  
וְיִסְחִי בְּמֵיא וְיְהִי מְסָאָב עַד רְמָשָׂא

Rashi

והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מטמאין משום מושב, וכן במשכב (ת"כ פרק ג, א):

Whoever touches the flesh of a zov shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

7 וְהִנֵּגַע בְּבֶשֶׂר הַזֵּב יִכָּסֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא

עַד־הָעֶרֶב:

וְדִיקָרַב בְּבֶסֶר דּוֹבָנָא יִצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי בְּמֵיא וְיִהִי מְסָאָב עַד רַמְשָׁא

If the zov spits on a ritually clean person, he shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

8 וְכִי־ יִרָק הַזֵּב בְּטֹהוֹר וְכִכֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם <sup>to spit</sup>

וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

וְאִרִי יִרוֹק דּוֹבָנָא בְּדִכְיָא וְיִצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי בְּמֵיא וְיִהִי מְסָאָב עַד רַמְשָׁא

Rashi

וכי ירק הזב בטהור. ונגע בו (שם ח) או נשאו שהרוק מטמא במשא (נדה נה:):

Anything that is used for riding upon which a zov will ride shall become impure.

9 וְכֹל־ הַמֵּרְכָב <sup>vehicle chassis</sup> אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזֵּב יִטָּמֵא:

וְכֹל מֵרֶכְבָּא דִּי יִרְכֹּב עָלֵהּ דּוֹבָנָא יִהִי מְסָאָב

Rashi

וכל המרכב. אף על פי שלא ישב עליו, כגון התפוס של סרָגָא שקורין ארצו"ן, טמא משום מרכב, והאוכף שקורין אליו"ש,

טמא טומאת מושב (עירובין כז.):

Anyone who touches anything which is beneath him shall be impure until the evening. and whoever carries them shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

וְכָל־הַנִּגָּע בְּכָל־יְהִי תַחְתּוֹתָיו יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב  
וְהַנוֹשֵׂא אוֹתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְמָא  
עַד־הָעֶרֶב:

Rashi

וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו. של זב (ת"כ פרק ד, א), בא ולימד על המרכב שיהא הנוגע בו טמא ואין טעון כבוס בגדים, והוא חומר במשכב ממרכב: והנושא אותם. כל האמור בענין הזב, זובו ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו והמשכב והמרכב, משאן מטמא אדם לטמא בגדים:

If a zov touches anyone and his hands were not rinsed in water, he shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

וְכָל־דִּי יִקְרַב בֵּה דּוֹבְנָא וַיְדוּהִי לֹא שִׁטַּף בְּמַיָּא וַיִּצְבֹּעַ  
לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחִי בְּמַיָּא וַיְהִי מְסֻבָּב עַד רַמְשָׁא

to gush

11 וְכָל־אֲשֶׁר יִגְעֹבֹ הַזֶּב וַיְדִיּוּ לֹא־שִׁטַּף בַּמַּיִם וַיִּכְבֹּס

בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

Rashi

וידי ו לא שטף במים. בעוד שלא טבל מטומאתו, ואפילו פסק מזובו וספר שבעה ומחוסר טבילה, מטמא בכל טומאותיו. וזה שהוציא הכתוב טבילת גופו של זב בלשון שטיפת ידים, ללמדך שאין בית הסתרים טעון ביאת מים, אלא אבר הגלוי, כמו הידים (ת"כ שם ה — גדה סו:):

An earthenware vessel which the zov will touch shall be broken. Any wooden vessel shall be rinsed in water.

וּמֵאֵן דְּחִסְפָּא דִּי יִקְרַב בֵּה דּוֹבְנָא יִתְבַּר וְכָל־מָאן דְּאָע  
יִשְׁתַּטֵּף בְּמַיָּא

12 וְכָל־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר־יִגְעֹבֹ הַזֶּב יִשָּׁבֵר וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשְׁטַף

בַּמַּיִם:

Rashi

וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע בו מאחוריו וכו', כדאיתא בת"כ (פרשתא ג, א), עד איזהו מגעו שהוא ככולו, הוי אומר זה היסטו:

When a zov will become ritually clean,  
from his discharge-impurity, he shall  
count for himself seven days for his  
purification and wash his garments,  
and bathe in running water, and he will  
be purified.

וְאָרִי יִדְכִי דּוֹבְנָא מְדוּבָה וַיִּמְנֵי לֵה שְׁבַעַת יוֹמִין  
לְדַכּוּתָהּ וַיַּצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחִי בְשָׂרָהּ בְּמֵי מְבוּעַ  
וַיִּדְכִי

Rashi

וכי יטהר. כשיפסוק (מגילה ח.):

שבעת ימים לטהרתו. שבעת ימים טהורים מטומאת זיבה שלא יראה זוב, וכולן רצופין (נדה סח.):

On the eighth day he shall take for  
himself two turtledoves or two young  
pigeons and come before Adonoy, to the  
entrance of the Tent of Meeting and  
give them to the kohein.

וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה יִסֵּב לֵה תְּרִיתִין שְׁפָנִינִין אוֹ תְּרִין בְּנֵי  
יוֹנָה וַיִּתִּי לְקֹדֶם יִי לְתִרַע מִשְׁכּוֹן זִמְנָא וַיִּתְּנִנּוּ לְכֹהֵנָא

The kohein shall do (offer) them, one as  
a sin-offering and the [other] one as a  
burnt-offering. The kohein will atone  
for him before Adonoy, from his  
discharge-impurity.

וַיַּעֲבֹד יִתְּהוֹן כֹּהֵנָא חַד חֲטָאָתָא וְחַד עֲלֹתָא וַיִּכְפֹּר  
עֲלוֹהִי כֹהֵנָא קֹדֶם יִי מְדוּבָה

13 וְכִי־יִטְהַר הַזֹּב מְדוּבּוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטַהֲרָתוֹ

וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמֵי חַיִּים וְטָהַר:

a ring-dove

14 וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח־לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי

יוֹנָה וּבָא | לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּתְּנֵם

אֶל־הַכֹּהֵן:

15 וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר

עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מְדוּבּוֹ: (ס)

## שישי

A man, if semen issues from him, he shall bathe his entire body in water and is impure until the evening.

וּגְבֵר אֲרִי תִפּוֹק מִנֶּה שְׁכַבַת זֶרַע וַיִּסְחִי בְּמִיָּא יֵת כָּל  
בְּשָׂרָה וַיְהִי מְסֻאָב עַד רְמֻשָּׂא

Any garment and any leather object upon which there is semen shall be washed in water and is impure until the evening.

וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מְשֹׁךְ דִּי יְהִי עֲלוֹהֵי שְׁכַבַת זֶרַע  
וַיִּצְטַבַּע בְּמִיָּא וַיְהִי מְסֻאָב עַד רְמֻשָּׂא

A woman, with whom a man will lie conjugally; they shall bathe in water, and are impure until the evening.

וְאִתְּתָא דִּי יִשְׁכַּב גְּבֵר יִתָּה שְׁכַבַת זֶרַע וַיִּסְחֹן בְּמִיָּא  
וַיִּסְאָבֹן עַד רְמֻשָּׂא

16 וְאִישׁ כִּי־תֵצֵא מִמֶּנּוּ שְׁכַבַת־זֶרַע וַרְחֵץ בְּמַיִם

אֶת־כָּל־בְּשָׁרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

17 וְכָל־בְּגָד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יְהִיָּה עָלָיו שְׁכַבַת־זֶרַע

to trample

וְכִבֵּס בְּמַיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: (פ)

18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ שְׁכַבַת־זֶרַע וַרְחֵצוּ

בְּמַיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעֶרֶב:

Rashi

ורחצו במים. גזירת מלך היא שְׁתַּטְמֵא האשה בביאה, ואין הטעם משום נוגע בשכבת זרע, שהרי מגע בית הסתרים היא (נדה

מא:):

When a woman has a discharge [and]  
the discharge will be blood in her body,  
for seven days she will be in [the state  
of] her menstrual impurity. Anyone  
who touches her will be impure until  
the evening.

וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זֹבַה דָּם יִהְיֶה זֹבַה בְּבִשְׂרָהּ שִׁבְעַת  
יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל־הַנִּגָּע בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:  
רְמָשָׂא

19 וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זֹבַה דָּם יִהְיֶה זֹבַה בְּבִשְׂרָהּ שִׁבְעַת  
יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל־הַנִּגָּע בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:  
properly

Rashi

כי תהיה זבה. (ת"כ) יכול מאחד מכל איבריה, תלמוד לומר והיא גלתה את מקור דמיה (ויקרא כ, יח), אין דם מטמא אלא  
הבא מן המקור (ת"כ פרשתא ד, ב):  
דם יהיה זבה בבשרה. אין זובה קרוי זוב לטמא אלא אם כן הוא אדום (גדה יט):  
בנדתה. כמו ומתבבל ונדהו (איוב יח, יח), שהיא מנודה ממגע כל אדם:  
תהיה בנדתה. אפילו לא ראתה אלא ראייה ראשונה:

Everything that she sleeps on, during  
her menstrual impurity, will become  
impure and everything that she sits on  
will be impure.

וְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל־אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב  
עָלָיו יִטְמָא:  
וְכָל־דִּי תִשְׁכּוּב עָלוּהִי בְּרִחוּקָהּ יִהְיֶה מְסֻאָב וְכָל־דִּי  
תֵּיטֵב עָלוּהִי יִהְיֶה מְסֻאָב

20 וְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל־אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב  
עָלָיו יִטְמָא:

Anyone who touches what she slept on,  
shall wash his garments and bathe in  
water and is impure until the evening.

וְכָל־דִּיקָרֵב בְּמִשְׁכַּבָּהּ יִצָּבַע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי בְּמִיָּא וְיִהְיֶה  
מְסֻאָב עַד־רְמָשָׂא

21 וְכָל־הַנִּגָּע בְּמִשְׁכַּבָּהּ יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרִחֹץ בְּמִיָּם וְיִטְמָא  
עַד־הָעֶרֶב:

Anyone who touches any vessel that she sits on, shall wash his garments and bathe in water and is impure until the evening.

וְכָל־הַנִּגַּע בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ  
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

If he is on the bed or on the vessel that she is sitting on, when he touches it, he shall be impure until the evening.

וְאִם עַל מִשְׁכָּבָהּ הוּא אֹל עַל מִנָּה דִּי הִיא יִתְבָּא  
עָלוּהִי בְּמִקְרָבָהּ בֵּיהּ יְהִי מְסָאָב עַד רַמְשָׁא

22 וְכָל־הַנִּגַּע בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ  
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

23 וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹל עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא  
יֹשֵׁב־עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בּוֹ יִטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב:

Rashi

ואם על המשכב הוא. השוכב, או היושב על משכבה, או על מושבה, אפי' לא נגע בה, אף הוא בדת טומאה האמורה במקרא העליון שטעון כבוס בגדים:  
על הכלי. לרבות את המרכב:  
בנגעו בו יטמא. אינו מדבר אלא על המרכב שנתרבה מעל הכלי:  
בנגעו בו יטמא. ואינו טעון כבוס בגדים, שהמרכב אין מגעו מטמא אדם לטמא בגדים:

If a man will lie conjugally with her, her menstrual impurity will be on him and he is impure for seven days. Anything used for sleeping—if he should sleep on it—it will be impure.

וְאִם מִשְׁכָּב יִשְׁכַּב גִּבֹּר יָתָהּ וְתָהִי רְחוּקָה עָלוּהִי וְיִהְיֶה  
מְסָאָב שְׁבַעַת יוֹמִין וְכָל מִשְׁכָּב דִּי יִשְׁכַּב עָלוּהִי יְהִי  
מְסָאָב

24 וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתָּהּ וְתָהִי נִדְתָּה עָלָיו וְטָמֵא  
שְׁבַעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטָּמֵא: (פ)

Rashi

ותהי נדתה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאם בא עליה בחמישי לנדתה לא יטמא אלא ג' ימים כמותה, תלמוד לומר וטמא שבעת ימים, ומה תלמוד לומר ותהי נדתה עליו, מה היא מטמאה אדם וכלי חרס, אף הוא מטמא אדם וכלי חרס (שם פרק ז, ג — נדה לג):

When a woman discharges her blood-flow, many days outside her menstrual cycle, or if it flows after her menstrual cycle, all the days of her discharge-impurity shall be as her days of menstrual impurity; she is impure.

וְאִתָּתָא אֲרִי יְדוּב דְּמָה יוֹמִין סְגִיאוֹן בְּלֹא עֲדוֹן  
רְחוּקָה אוֹ אֲרִי תְדוּב עַל רְחוּקָה כָּל יוֹמֵי דוּב סוּבְתָה  
כְּיוֹמֵי רְחוּקָה תְּהִי מְסֻבָּא הִיא

25 וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זָוָב דְּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ אוֹ

כִּי־תִזְוֹב עַל־נִדְתָּהּ כָּל־יָמֵי זָוָב טְמֵאָתָהּ <sup>impure</sup> כִּי־יָמֵי נִדְתָּהּ

תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא:

Rashi

ימים רבים. שלשה ימים:

בלא עת נדתה. אחר שיצאו שבעת ימי נדתה:

או כי תזוב. את ג' הימים הללו:

על נדתה. מופלג מנדתה יום אחד זו היא זבה, ומשפטה חרוץ בפרשה זו, ולא כדת הנדה, שזו טעונה ספירת ז' נקיים וקרבן,

והנדה אינה טעונה ספירת ז' נקיים, אלא שבעת ימים תהיה בנדתה, בין רואה בין שאינה רואה, ודרשו רבותינו (נדה עג).

בפרשה זו, י"א יום שבין סוף נדה לתחלת נדה, שכל שלשה רצופין שתראה באחד עשר יום הללו תהא זבה:

Anything used for sleeping upon which she will lie [on] any of her discharge-impurity-days, as the bed of her menstrual impurity it shall be to her. Every vessel upon which she sits will be impure, just as [is] her menstrual-impurity.

כָּל מְשֻׁכָּב דִּי תִשְׁכּוּב עָלוּהִי כָּל יוֹמֵי דוּבָהּ כְּמִשְׁכָּב  
רְחוּקָה יְהִי לָהּ וְכָל מָנָא דִּי תִתֵּב עָלוּהִי מְסֻבָּא יְהִי  
כְּסוּאֲבַת רְחוּקָה

26 כָּל־הַמְּשָׁכָב אֲשֶׁר־תִּשְׁכָּב עָלָיו כָּל־יָמֵי זָוָבָה כְּמִשְׁכָּב

נִדְתָּהּ יְהִי־לָהּ וְכָל־הַפְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טְמֵא יְהִי

כְּטֵמֵאָת נִדְתָּהּ:

Anyone that touches them will be  
impure and he shall wash his garments  
and bathe in water and is impure until  
the evening.

וְכֹל דִּיקָרָב בְּהוֹן יְהִי מְסָאָב וַיִּצָּבַע לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחֵי  
בְּמֵיא וַיְהִי מְסָאָב עַד רְמָשָׁא

When she has become pure from her  
discharge-impurity, she shall count  
seven days for herself and afterwards  
she becomes purified.

וְאִם דְּכִיאָת מְדוּבָה וַתִּמְנֵי לָהּ שִׁבְעַת יוֹמִין וּבִתֵּר כֹּן  
תִּדְכִּי

27 וְכָל־הַנוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא

עַד־הָעֶרֶב:

28 וְאִם־טָהָרָה מְדוּבָה וְסִפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחֲרֵי

תִּטְהָר:

## שביעי

On the eighth day she shall take for  
herself, two turtledoves or two young  
pigeons and she shall bring them to the  
kohein, to the entrance of the Tent of  
Meeting.

וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה תִּסֵּב לָהּ תְּרֵיתִין שְׁפָנִינִין אֹד תְּרִין בְּנֵי  
יוֹנָה וַתִּיתִי יְתֵהוֹן לֹות כְּהֵנָא לְתִרַּע מִשְׁכַּן זִמְנָא

29 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים <sup>a ring-dove</sup> אֹד שְׁנֵי בְנֵי

יוֹנָה וְהִבִּיאָה אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

The kohein shall do (offer) one as a sin-offering and the [other] one as a burnt-offering. The kohein will atone for her before Adonoy from her discharge-impurity.

ויעבד כהנא ית חד חטאתא וית חד עלתא ויכפר  
עלה כהנא קדם יי מדוב סובתה

You shall separate Bnei Yisroel from their impurities and they will not die because of their impurities through their defilement of My dwelling in their midst.

ותפרשון ית בני ישראל מסואבתהון ולא ימותון  
בסואבתהון בסאבתהון ית משכני די ביניהון

30 ועשה הכהן את־האֵחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֵחָד עֹלָה וְכָפַר

impure  
עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מְדֹבֵב טְמֵאָתָהּ :

31 וְהִזְרַתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאֹתָם וְלֹא יָמָתוּ

בְּטְמֵאֹתָם בְּטִמְאָם אֶת־מִשְׁכְּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם:

Rashi

והזרתם. אין נזירה אלא פרישה, וכן נזרו אֶחָד (ישעי' א, ד), וכן נזיר אחיו (בראשית מט, כו):

ולא ימתו בטמאתם. הרי הכרת של מטמא מקדש קרוי מיתה:

This is the law of the zov and of him from whom semen issues to become impure through it.

דא אורייתא דדובנא ודי תפוק מניה שכת זרעא  
לאסתאבא בה

32 זאת תֹּרַת הַזֵּב וְאֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שְׁכַבַּת־זֶרַע

לְטִמְאָה־בָּהּ:

Rashi

זאת תורת הזב. בעל ראייה אחת, ומהו תורתו:

ואשר תצא ממנו שכבת זרע. הרי הוא כבעל קרי, טמא טומאת ערב:

For the menstruant during her period  
of separation and for one who has a  
discharge for a male and for a female;  
and for the man that will lie conjugally  
with an impure woman.

וְלַדְסוּבְתָּהּ בְּרַחוּקָהּ וְלַדְדָּאִיב יֵת דּוֹכָה לְדָכֵר וְלַנְקָבָה  
וְלַגְבֵּר דִּי יִשְׁכָּב עִם מְסֻאָבָא

33 וְהָיָה אִשׁ אֲשֶׁר יִשְׁכָּב עִם טְמֵאָה: (פ)  
וְהָיָה אִשׁ אֲשֶׁר יִשְׁכָּב עִם טְמֵאָה: (פ)  
וְהָיָה אִשׁ אֲשֶׁר יִשְׁכָּב עִם טְמֵאָה: (פ)

Rashi

והזב את זובו. בעל שתי ראיות ובעל שלש ראיות, שתורתן מפורשת למעלה:

II Kings 7:3-20

## הפטרה — מלכים ב

### הפטרה

### מלכים ב 7

Now there were four leprous men at the  
entrance of the gate; and they said one  
to another: 'Why sit we here until we  
die?

If we say: We will enter into the city,  
then the famine is in the city, and we  
shall die there; and if we sit still here,  
we die also. Now therefore come, and  
let us fall unto the host of the  
Arameans; if they save us alive, we shall  
live; and if they kill us, we shall but die.'

3 וְאַרְבַּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֻרְעִים מִצָּרַעַת הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ  
to scourge

אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד-מָתָנוּ:

4 אִם-אָמַרְנוּ נָבֹא הָעִיר וְהָרָעַב בָּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם

וְאִם-יִשְׁכְּנוּ פֹה וּמָתָנוּ וְעַתָּה לָכֵן וְנָפְלָה אֶל-מַחֲנֵה

אֲרָם אִם-יַחַיֵּנוּ נַחֲיָה וְאִם-יָמִיתֵנוּ וּמָתָנוּ:

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: 'Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

5 וַיָּקוּמוּ בַּנֶּשֶׁף <sup>properly</sup> לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ

עַד־קֶצֶה מַחֲנֵה אֲרָם וְהָיָה אִין־שָׁם אִישׁ:

6 וַאֲדָנִי הַשָּׁמַיִם | אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס

קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׁכַרְעֵלְנוּ

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחִתִּים <sup>Hittite</sup> וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם

לָבוֹא עָלֵינוּ:

7 וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֹהֲלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם

וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר־הָיָא וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם:

8 וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד־קֶצֶה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ

אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב

וּבְגָדִים וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ <sup>to hide</sup> וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֲחֵר

וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ:

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us; now therefore come, let us go and tell the king's household.'

So they came and called unto the porters of the city; and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the asses tied, and the tents as they were.'

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'

9 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן | אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם

properly to hush or keep quiet good news  
הַזֶּה יוֹם־בְּשׂוּרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מְחַשִּׁים וְחַכְּנוּ

עַד־אֹר הַבֶּקֶר וּמִצָּאֵנוּ עֹוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִבָּאָה וְנִגִּידָה

בֵּית הַמֶּלֶךְ:

10 וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר

בָּאֵנוּ אֶל־מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי

אִם־הֶסּוּס אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֵהָלִים כְּאֲשֶׁר־הֵמָּה:

inward  
11 וַיִּקְרָא הַשָּׁעָרִים וַיִּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה :

12 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו אֲגִידָה־נָּא לָכֶם

אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אָרָם יְדֹעֹו כִּי־רַעֲבִים אֲנַחְנוּ וַיִּצְאוּ

מִן־הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבֶה בַּהֲשָׂדָה [בְּשָׂדָה] לֵאמֹר

כִּי־יִצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְפָּשׂוּ תַיִם וְאֶל־הָעִיר נִבָּא:

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'

They took therefore two chariots with horses; and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the LORD.

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

13 וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ־נָא חֲמִשָּׁה מִן־הַסּוּסִים

הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ־בָהּ הֵנָּה כְּכָל־הַמּוֹן [הַמּוֹן]

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ־בָהּ הֵנָּה כְּכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר־תָּמוּ וַיִּשְׁלַח וַיִּנְרָאָהּ:

14 וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוסים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי

מִחְנֵה־אָרָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ:

15 וַיָּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה

בְּגָדִים וּכְלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אָרָם בַּחֲפֹז <sup>properly</sup> [בְּחִפְזָם]

וַיָּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ:

16 וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּבְּזוּ <sup>to plunder</sup> אֶת מִחְנֵה אָרָם וַיְהִי <sup>seah</sup> סֵאָה -

סֵלֶת <sup>fine flour</sup> בִּשְׁקָל וְסֵאֲתַיִם <sup>barley</sup> שְׁעָרִים בִּשְׁקָל כִּדְבָר

יְהוָה:

17 וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ <sup>third</sup> אֲשֶׁר־נִשְׁעָן <sup>to support one's self</sup> עַל־יָדוֹ

עַל־הַשָּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ <sup>to tread upon</sup> הָעָם בַּשָּׁעַר וַיָּמָת כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֹדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו:

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

and that captain answered the man of God, and said: 'Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof';

it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

18 וַיְהִי כַדְבָּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סָאֲתִים

שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסֵאֶה־סֵּלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר

בְּשַׁעַר שַׁמְרוֹן:

19 וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה

עוֹשֶׂה אַרְבּוֹת <sup>a lattice</sup> בְּשָׁמַיִם הִיְתִיב כַדְבָּר הַזֶּה וַיֹּאמֶר

הַנֶּגֶד רֹאֵה בְּעֵינַיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל:

20 וַיְהִי־לּוֹ כֵן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בְּשַׁעַר וַיָּמָת: (ס)